

The Works' in CAB brengt kunstenaars uit Chicago samen

THIS CHICAGO IS NOT CHICAGO

De Belgische curator Dieter Roelstraete werkte een tijd in het Museum of Contemporary Art in Chicago. Op vraag van de Brusselse privéruimte CAB stelt hij nu een overzicht samen van kunstenaars uit Chicago. Als overkoepelend thema werd toepasselijk gekozen voor de notie 'werk'.

Sam STEVERLYNCK

Een tentoonstelling samenstellen rond kunstenaars van één land, of nog erger één stad, het heeft vaak iets artificieels. Snel wordt een of ander vaag thema bedacht om alsnog te legitimeren dat de expo verder gaat dan het louter behoren tot een bepaalde geografische streek. Curator Dieter Roelstraete ging samen met Abigail Winograd de uitdaging aan en bracht het er goed van af. Het verloederde Detroit mag dan internationaal hogere ogen gooien als urbanistisch experiment en walhalla voor kunstenaars, Roelstraete koos, gezien zijn professionele verleden, voor Chicago, de

stad die ook wel 'blue-collar metropolis' genoemd wordt. Zeg maar een working class-stad die door de dichter Carl Sandburg bezongen werd als 'a city of big shoulders'. Dus bracht de curator een aantal kunstenaars samen die stilstaan bij de notie van werk, arbeid en labeur.

Het sociale weefsel van de stad wordt – letterlijk – verweven vanaf de inkom. Michelle Grabner toont een reeks in papier vervlochten stukken in verschillende kleurcombinaties. Een artisanale techniek die men associeert met vrouwelijke huisvlit, waarbij de kunstenaar een antwoord formuleert op het meer macho, zware industriële werk dat verder in de expo aan bod komt. De fel gehypte kunstenaars Theaster Gates en William Pope L. voegen daar dan weer een raciale thematiek aan toe. Gates doet het al wat gevatter dan Pope. 'The Event of Race Riot XXI' bestaat uit een glazen kastje met daarin opgerolde en ontmantelde brandweerslangen uit de jaren zestig. Een verwijzing naar de manier waarop de politie de protesterende Afro-Amerikaanse burgerrechtenactivisten probeerde in te tomen.

WASTAFEL

Een opgehangen keramische wastafel met een inscriptie verwijst dan weer naar een slaaf uit Zuid-California. Die signeerde zijn potten als stil protest tegen zijn slavenarbeid en om zijn individualiteit uit te roepen. Van Pope is onder andere een van zijn wild neergeborstelde raciale schildere

rijen te zien met als titel 'Gold people hang their children from their servants'. Hip maar gratis, als u het ons vraagt. Het soort werk waar verzamelaars blijkbaar voor in de rij staan.

Sterk is de video van Marissa Lee Benedict & David Rueter. Daarin zie je het koppel in een snelle montage in allerhande industriële settings kabels leggen. Hun tocht brengt hen van een strand in San Diego naar hun geboortestad Chicago, waarbij ze als het ware het hele land verbinden met glasvezelkabels.

Wat verderop heeft Dan Peterman de vloer bedekt met botten in gerecycleerd plastic, een verwijzing naar het afval van onze consumptiemaatschappij. De kunstenaar maakt er ook schilderijen mee. Met de verschillende tinten van het plastic stelt hij zijn compositie samen. Geof Oppenheim brengt ten slotte een ironische hommage aan de anonieme arbeider. Die voert hij op in een assemblagesculptuur die is opgebouwd uit een Husqvana-machine en stukken kledij. Als een soort verdoken zelfportret van een working class hero.

Marissa Lee Benedict & David Rueter, Still from 'Dark fiber', 2015, single channel video installation, 10:00 min (Looping)

'The Works' tot 27 juni in CAB, Borrenstraat 32-34, Brussel.
Open wo-zo van 14-18 u.
www.cab.be